

get, der er aftalt i EU, men fordi EU-landene som helhed laver noget forkert, er det jo ikke et argument for, at vi skal kopiere den forkerte beslutning.

Amerikanerne har jo tidligere modtaget Taiwans præsident. I virkeligheden handler det her jo om, at man ligger under for noget af det værste i stedet for at stå op med rank ryg og kæmpe for nogle af de frihedsrettigheder, man ellers påstår, man kæmper for, og så selvfølgelig sige, at en mand, her Taiwans præsident, der skal til Danmark for at modtage en organisations pris, selvfølgelig skal have indrejse, alt andet er da fuldstændig vanvittigt.

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Til hr. Kristian Thulesen Dahl: Fordi en privat organisation finder på at invitere en central politisk personlighed til at modtage en pris, er det jo ikke argument for, at man bare sådan overnight lige skal ændre den kinapolitik, som vi har haft i Danmark i årevis. Men det lød også mere, som om man er gal i skralden over, at det her er fælles politik i EU-landene. Den politik, vi har ført, og som EU-landene også fører, er fuldstændig identisk med den politik, vi har ført i Danmark i årevis.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt spørge hr. Claus Larsen-Jensen, om ikke Socialdemokratiet vil kunne medvirke til, at vi kan finde et anstændigt kompromis i den her sag. Hr. Claus Larsen-Jensen må vel være enig med mig i, at man ikke kan forklare nogen, at hvis de mennesker, det her handler om, søger indrejse i Danmark, så kan de ikke få visum. Det er umuligt at forklare nogen. Jeg kan i hvert fald ikke begribe, hvordan man kan mene, de ikke skal have visum.

Men så sammenkæder Socialdemokratiet det med spørgsmålet om etkinapolitikken. Kunne man ikke adskille de to ting? Vi behøver ikke at tage stilling til, om Kina er ét eller to eller mange lande i denne her debat, men bare sikre, at der udstedes visum, hvis der søges om det. Det kunne være et anstændigt kompromis, som også kunne løse Socialdemokratiets problem, så det er en fremstrakt hånd til hr. Claus Larsen-Jensen fra min side i hvert fald.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg synes også, at hr. Claus Larsen-Jensen blander tingene fuldstændig sammen. Altså at Kina måske vil betragte det som et problem, at Taiwans præsident får visum til Danmark, behøver jo ikke at betyde, at Danmark officielt ændrer sin kinapolitik.

Altså det, der er udgangspunktet for, om man vil give visum til en person, der ønsker at indrejse til Danmark, må jo være to ting. Den ene er, om den person, der kommer til Danmark, udgør en trussel mod dansk sikkerhed. Gør han det, Taiwans præsident? Svaret er absolut nej.

Så det andet: Er der tvivl om, hvorvidt han rejser hjem igen? Næ, jeg tror ikke, der er nogen, der vil drage i tvivl, at Taiwans præsident agter at rejse hjem igen, når han har modtaget sin pris.

O.k. De to forudsætninger, der må være afgørende for, om man vil give en mand visum, er altså opfyldt. Så tag da i stedet for det modsatte udgangspunkt og sig, at hvis Kina betragter det som et problem, så er det Kinas problem. Vi giver visum til en person her fra Taiwan på helt almindelige grundvilkår, som når vi betragter en visumansøgning fra en hvilken som helst anden.

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Der er i det, der er sagt tidligere fra udenrigsministerens side og fra min side, argumenteret for, hvorfor det forholder sig sådan med den danske visumpolitik, som det gør. Det vil jeg ikke gå yderligere i detaljer med. Og jeg er altid fantastisk lykkelig over, når Enhedslisten vil sørge for med en fremstrakt hånd at undgå, at vi ender i noget skidt. Men jeg vil bare sige til hr. Keld Albrechtsen med hensyn til det med, at det er svært at forklare: Jeg opfatter det nu egentlig, som om det måske er lidt svært for nogle at ville forstå begrundelsen for det her. Og det er måske det, der er hovedproblemet.

Jeg synes sådan set, det går meget godt med at forklare den sammenhæng, der er i den politik, der er lagt til rette fra dansk side.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Hr. Claus Larsen-Jensen svarer ikke på de spørgsmål, der bliver rejst, forsøger ikke engang at svare, men henholder sig bare til, at udenrigsministeren har givet en beskrivelse af en dansk etkinapolitik, som man ønsker at videreføre, og